

راهنمای تدوین مقاله

مقالات و بررسی‌ها، با هدف توسعهٔ دین پژوهی، به نشر نتایج پژوهش نظام‌مند و مسأله‌محور در سه حوزهٔ معرفت‌دینی: ۱. علوم قرآن و حدیث ۲. فلسفه و کلام اسلامی ۳. فقه و مبانی حقوق اسلامی می‌پردازد. رعایت نکات روش‌شناختی و ساختاری زیر، همکاری نشریه با پژوهشگران را تسهیل و تصحیح می‌کند:

۱. جهت‌گیری مقاله، لزوماً علمی و پژوهشی است و مقوم آن، نوآوری در مقیاس یا تاریخ گستره و علمی است که پژوهش به آن گستره تعلق دارد.

۲. تنها مقاله‌هایی قابل بررسی است که قبلاً منتشر نشده‌اند و نویسندگان متعهد به نشر آنها در جای دیگر نیست.

۳. زبان نشریه، فارسی است. نویسندگان محترم از نقل قول‌های غیر فارسی در متن خودداری کنند، مگر در مواردی که فهم یک عبارت موضوعیت داشته باشد.

۴. مقاله ساختار زیر را دارد:

۴-۱) عنوان: ناظر به مسألهٔ تحقیق (نه پاسخ آن)، بلیغ، فصیح، و ترجیحاً کوتاه.

۴-۲) چکیده: به زبان فارسی و انگلیسی.

۴-۳) کلیدواژه: که نقش نمایه و فهرست را ایفا می‌کند و جستجوی الکترونیکی را آسان می‌سازد.

۴-۴) طرح مسأله: بیان مسألهٔ تحقیق، روش، ضرورت و هدف آن.

۴-۵) متن اصلی مقاله.

۴-۶) نتیجه.

۴-۷) کتابشناسی.

۵. مراد از چکیده، آیینة تمام‌نما و نه گزارش فهرست‌گونه است. چکیده، فشردهٔ بحث است.

جمله‌های چکیده، خبری و سازگار با ادبیات مقاله است. اخذ زبان صریح و کوتاه، رابطه خواننده را با مقاله تصحیح و تسهیل می‌کند.

۶. حجم مقاله حداکثر ۲۵ صفحه است.

۷. شکل لاتینی نامهای خاص و واژه‌های خارجی در پاورقی و برابر با آوانگاری به خط لاتین است که در انتهای نشریه آمده است.

۸. نام کامل نویسنده، رتبه دانشگاهی (عنوان علمی) و نام مؤسسه متبوع به دو زبان فارسی و انگلیسی با نشانی پستی، شماره تلفن و نشانی الکترونیکی، همراه مقاله ارسال گردد.

۹. در خصوص ارجاع موارد زیر رعایت می‌شود.

۹-۱) ارجاع درون متن و با حداقل اطلاعات (نام مؤلف، اثر یا تاریخ آن، جلد و صفحه) انجام می‌گیرد. چنین روشی به دلیل افزایش تمرکز ذهنی خواننده و بهره‌وری در زمان، اخلاقی‌تر است.

۹-۲) در منابع لاتینی، اسم نویسنده و سایر اطلاعات لازم به فارسی و شکل لاتین آن در پاورقی می‌آید.

۹-۳) ارجاع به مقالات (آن چه در نشریات، دایرة المعارف‌ها و مجموعه مقالات می‌آید) با نام نویسنده مقاله، تاریخ یا اسم مقاله و صفحه انجام می‌شود.

۹-۴) ارجاع لزوماً باید به منابع دست اول باشد.

۹-۵) منابع مورد ارجاع در پایان مقاله به صورت زیر می‌آید.

الف، کتاب: رازی، فخرالدین، منطق الملخص، تقدیم، تحقیق و تعلیق احد فرامرز قواملکی و آدینه اصغری نژاد، تهران، دانشگاه امام صادق(ع)، ۱۳۸۱ش.

ب، مقاله: قربانی، نیما و واتسون، پل، «مبانی روش‌شناسی الگوی محیط ایدئولوژیک در دین

پژوهی تجربی»، مقالات و بررسیها، دفتر ۷۴ (۲)، ۱۳۸۲ش، ۹-۳۶.